

Hodnocení: 3 body – ale opravdu tak-tak; buďte opatrnější ve formulacích, dávejte si pozor na laciné dramatizace (název, „maximální možná míra“ atd.) a nepřesnosti; pointa není moc dotažená, výstižná.

Jan Váňa, 173 329

1998 [1993]. COLLINS, H. M. / PINCH, T. J. *The Golem: What everyone should know about science*. Cambridge: Cambridge University Press – kapitola 1: „Edible knowledge: The chemical transfer of memory“, str. 5-26

Bitevní pole vědy – ovšem těžko najít generála

Směr, kterým se vědecké bádání ubírá, závisí na řadě více či méně dobře čitelných okolností. To, zda je nějaký výzkum uznán za platný (a hlavně „kým“ je uznán za platný), může záviset na způsobu jeho prezentace stejně tak dobře, jako na autoritě, která jej zaštiťuje, jeho prokazatelné reliabilitě (opakováním postupu jinými vědci) nebo na způsobu, jímž jsou určité jeho aspekty potlačeny a jiné zvýrazněny. Kompetence výzkumníků zasahuje do procesu v maximální možné míře tím, že tito jsou po celou dobu nuceni činit rozhodnutí, kterou z možných větví bohatě košatého stromu možností se vydají.

Výsledky vědeckého snažení pak mohou být obdobným způsobem napadeny – teoreticky je vždy možné najít takovou úroveň detailnosti kritiky, že proti každému argumentu „pro“ může být postaven argument „proti“. Skeptici i ti, kteří uznali platnost dosaženého závěru, disponují arzenálem nástrojů, s nímž proti sobě mohou vzájemně vyrukovat. To, „jak se věda dělá“, je tedy do značné míry výsledkem soupeření na několika různých argumentačních úrovních.